

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **JUDr. O. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12.2011 č.j. MSK 200239/2011, sp. zn. DSH/52790/2011/Sto,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 19.2.2012 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí Odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Nový Jičín č.j. OD/33610/2011/Mi.-854 ze dne 18.10.2011 a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení, jakož i přiznání nákladů řízení. V žalobě uvedl, že rozhodnutím žalovaného ze dne 16.12.2011 bylo zamítnuto jeho odvolání ze dne 14.11.2011 proti rozhodnutí Odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Nový Jičín ze dne 18.10.2011. Napadeným rozhodnutím bylo současně vysloveno, že rozhodnutí Městského úřadu se potvrzuje. Rozhodnutí Městského úřadu byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti

bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 zákona o přestupcích.

Pod bodem II. žalobce uvedl, že byl napadeným rozhodnutím přímo zkrácen na svých právech a že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí Městského úřadu, je nesprávné, nezákonné a protiústavní. Nesprávnost, nezákonnost a protiústavnost rozhodnutí Městského úřadu spatřoval v tom, že před ústním jednáním konaném dne 10.10.2011 v jeho nepřítomnosti (7.10.2011 telefonicky a 10.10.2011 písemně) se řádně, a co do důvodů náležitě omluvil, a tedy ústní jednání bylo konáno v rozporu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Důvodem jeho omluvy bylo, že měl jako advokát tři jednání ve věcech svých klientů. Jednalo se o první omluvu ve věci, jejíž důvody evidentně nebyly obstrukční a Městský úřad je mohl snadno ověřit. Nebyla mu poskytnuta faktická možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí Městského úřadu před jeho vydáním. Dále postupem Městského úřadu bylo porušeno jeho ústavní pořádkem garantované právo na spravedlivý proces. Městský úřad neúplně zjistil skutkový stav věci, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, protože z provedených důkazů činí logicky vadné závěry. Rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 4.4.2012 k podané žalobě uvedl, že na nekonkrétní námitky žalobce nelze reagovat jinak než obecným konstatováním, že skutkový stav byl zjištěn v souladu s požadavky § 3 správního řádu. Přestupek je bez důvodných pochybností prokázán provedenými důkazy, z nichž skutková zjištění logicky vyplývají, věc byla správně právně posouzena. V průběhu celého řízení o přestupku žalobce žádné konkrétní skutkové námitky nevzněl a ani v žalobě tak nečiní.

Pod bodem II. vyjádření žalovaný uvedl, že omluva žalobce k ústnímu jednání nebyla bezodkladná, když předvolání k ústnímu jednání převzal 27.9.2011, ale omluvu učinil až dne 10.10.2011 a nebyla ani včasná, neboť byla učiněna až v den ústního jednání, bezprostředně před jeho zahájením, ačkoliv žalobci nebránila žádná překážka v tom, aby omluvu učinil s přiměřeným předstihem před jednáním. Omluva nebyla učiněna formou stanovenou pro podání. Byla učiněna pouze telefonicky a prostým emailem, bez následného písemného doplnění. Správní orgán tak neměl ani povinnost k takovému podání přihlížet. Tvrzeň důvod omluvy nebyl prokázán. Žalobce nedoložil, že v řízeních, která označil spisovými značkami, skutečně zastupuje účastníka řízení, přičemž na stránkách www.justice.cz, na něž žalobce odkázal, není informace o účastnících řízení a jejich zástupcích zjistitelná. Žalovaný též uvedl, že tvrzená účast při jednání u Okresního soudu v Děčíně ve 12.30 hod. a u Krajského soudu v Hradci Králové ve 14.30 hod. téhož dne je podle žalovaného fyzicky neproveditelná, když jen samotná cesta z Děčína do Hradce Králové trvá více než 2 hodiny. Žalovaný též uvedl, že není stanoveno a nelze to dovodit ani ze základních zásad správního řízení, že jakoukoliv první omluvu v řízení musí správní orgán vždy bez dalšího akceptovat, tím spíše jde-li o omluvu pouze neformální a zároveň nedostatečně doloženou. Navrhoval zamítnutí žaloby.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že:

1) Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín oznámila k projednání Městskému úřadu Nový Jičín dne 27.4.2011 přestupek řidiče O.V. s tím, že jmenovaný je podezřelý z porušení ustanovení § 18 odst.3 zákona č. 361/2000 Sb. a tím ze spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst.1 písm. f) bod č. 4 zákona č. 200/1990 Sb. V oznámení je uvedeno, že k dopravnímu přestupku došlo 20.4.2011 v 11.27 hod. na silnici I. třídy č. 48 v kilometru 20 - v katastru obce Šenov u Nového Jičína, BČS Benzina. Dne 20.4.2011 v 11.27 hod. řídil O. V., nar. X osobní motorové vozidlo VW Golf rz X na silnici I/48 v katastru obce Nový Jičín, u Nového Jičína, u BČS Benzina ve směru jízdy na Frýdek-Místek, kdy mu byla radarovým zařízením R10C naměřena rychlost 118 km/h. Po odečtení odchylky radaru činila rychlost 114 km/h. Číslo snímku 1179. Řidič s přestupkem na místě nesouhlasil.

2) Policie ČR, dopravní inspektorát Nový Jičín sepsala oznámení o přestupku žalobce. V oznámení je uvedeno, že dne 20.4.2011 v 11.27 hod. řídil řidič O. V. motorové vozidlo zn. VW Golf, rz X na silnici I/48 v katastru obce Šenov u Nového Jičína na BČS Benzina (20 km) ve směru jízdy na Frýdek-Místek, kdy mu byla radarovým zařízením R10C naměřena rychlost 118 km/h. Po odečtení odchylky radaru činila rychlost +/- 114km/h. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Porušil ust. § 118/3 zák.č. 361/2000 Sb. a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 22/1f, bod 4 z.č. 200/1990 Sb. V části oznámení „vysvětlení a podpis občana, který je podezřelý z přestupku“ je uvedeno – bez vyjádření, bez podpisu.

3) Dne 27.4.2011 sepsal nstržm. J.H. ve věci č.j. KRPT-417/PŘNJ-2011-MK úřední záznam, ve kterém uvedl, že dne 20.4.2011 vykonával společný výkon služby jako hlídka DI PČR Nový Jičín ve složení nstržm. H., nstržm. M. a prap. N. se zaměřením na dodržování nejvyšší povolené rychlosti na silnici I/48 v katastru obce Šenov u Nového Jičína na BČS Benzina, na ul. Suvorovova, km č. 20. Měření rychlosti bylo prováděno radarovým zařízením R10C, vozidlo v civilním provedení se záznamovým zařízením. V 11.27 hod. nstržm. Bc. M. uvedeným radarem změnil rychlost jízdy 118 km/h (po odečtení odchylky radaru 4 km/h) je výsledná rychlost 114 km/h. Projíždějíciho osobního motorového vozidla Volkswagen Golf rz X v místě, kde nejvyšší povolená rychlost je 90 km/h ve směru jízdy na Frýdek-Místek. Vozidlo zastavilo předepsaným způsobem za pomoci majáku a nápisu STOP na BČS

Benzina (bývalé PARAMO). Po zastavení vozidla řidiče vyzval k předložení dokladů potřebných pro řízení a provoz motorového vozidla. Po předložení dokladů byl řidiči zjištěn O. V., nar. X, trv. bytem R., U J. 114/1. U řidiče byla provedena negativní dechová zkouška. Poté bylo řidiči sděleno, že se dopustil přestupku. Tímto svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zák.č. 361/2000 Sb. a tímto je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 zák.č. 200/1990 Sb. Řidič nesouhlasil se spácháním přestupku, chtěl celou věc oznámit na příslušný městský úřad, na odbor dopravy a silničního hospodářství. S uvedeným řidičem na místě sepsal Oznámení přestupku. Poté řidiče seznámil se zápisem a dal mu možnost se k tomuto písemně vyjádřit, kdy toto odmítl. Poté byly řidiči navraceny veškeré doklady potřebné pro řízení a provoz motorového vozidla a ten z místa odjel.

4) Dle výpisu z evidenční karty řidiče se obviněný žádného přestupku v dopravě nedopustil.

5) Dne 3.12.2010 byl vystaven ověřovací list č. 259/10 Autorizovaným metrologickým střediskem RAMET C.H.M.a.s. Kunovice pro měřidlo Silniční radarový rychloměr RAMER 10C, vyr. číslo měřící části 10/0008, přičemž měřidlo bylo zkoušeno podle Opatření obecné povahy číslo 0111-OOP-C005-09 a metrologických předpisů MP01. Ve výsledku zkoušky je uvedeno, že naměřené hodnoty odpovídají údajům výrobce a požadavkům opatření obecné povahy č. 0111-00P-C005-09. Ověření provedl S. U. dne 3.12.2010.

6) Dne 25.7.2011 ve věci č.j. OD/33610/2011/Mi.-854 Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství vydal příkaz o uložení pokuty, když obviněného JUDr. O. V. uznal vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst.1 písm. f), bod 4 přestupkového zákona, ke kterému došlo dne 20.4.2011 v 11.27 hodin na silnici I/48 v katastru obce Šenov u Nového Jičína u ČS Benzina ve směru jízdy na Příbor, kde obviněný řidič osobního motorového vozidla VW Golf, rz X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o méně než 30 km/h, když mu byla naměřena rychlost jízdy 114 km/h (po odečtu možné odchylky +/- 3% z naměřené rychlosti 118/ km/h), a tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 24 km/h a tímto svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst.3 silničního zákona a proto obviněnému dle ustanovení § 22 odst.9 přestupkového zákona uložil sankci ve výši 1.500,- Kč se splatností pokuty do 1 měsíce.

7) JUDr. O. V. podal přípisem ze dne 5.9.2011 odpor adresovaný Městskému úřadu Nový Jičín, odbor dopravy a silnič. hospodářství proti příkazu ze dne 25.7.2011 č.j. OD/33610/2011/Mi.-854. Namítal, že se přestupku podle ust. § 22 odst.1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích nedopustil. Navrhoval, aby řízení bylo zastaveno dle ust. § 76 odst. 1 písm. a/ zákona o přestupcích.

8) Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství přípisem ze dne 16.9.2011 informoval obviněného JUDr. O. V. o pokračování řízení o přestupku. Současně jej předvolal k ústnímu jednání na 10.10.2011 v 8.00 hodin. Obviněný byl zároveň poučen o tom, že pokud se nemůže z důležitého důvodu dostavit ve stanovenou dobu, má se omluvit písemně s uvedením konkrétních důvodů, které mu brání v účasti u jednání. Dále byl poučen o tom, že pokud se odmítne dostavit bez závažných důvodů, nebo jestliže se nedostaví bez náležité omluvy, bude jeho přestupek projednán bez jeho přítomnosti. Předvolání k ústnímu jednání obviněný převzal dne 27.9.2011.

9) K ústnímu jednání na 10.10.2011, 8.00 byli předvoláni i svědci pprap. N. a nstržm. J.H.

10) Přípisem ze dne 7.10.2011 se obviněný omluvil z ústního jednání nařízeného na 10.10.2011 s tím, že toho dne má tři jednání ve věcech svých klientů. V 10.00 hod. před policejním orgánem v Mladé Boleslavi, ve 12.30 hod. před Okresním soudem v Děčíně a ve 14.30 hod. před Krajským soudem v Hradci Králové. Obviněný dále uvedl, že jeho účast při jednání by zatím navíc nepřinesla do dokazování nic nového, protože se k věci hodlá vyjádřit až po výsleších zakročujících policistů, které tímto navrhuje provést.

11) Městský úřad Nový Jičín, Odbor dopravy a silničního hospodářství dne 10.10.2011 ve věci přestupku obviněného JUDr. O. V. provedl dokazování listinnými důkazy a výslechem svědka V. N., který uvedl, že dne 20.4.2011 vykonával službu s kolegou H. a M., kdy seděl na zadním sedadle. S kolegy stáli u ČS Benzina na silnici I/48, která se nachází nedaleko od supermarketu Albert v Novém Jičíně a prováděli měření rychlosti vozidel jedoucích ve směru jízdy od Hranic na Příbor. Změřili vozidlo zn. VW Golf jedoucí ve směru jízdy na Příbor, které jelo rychlosti do 120 km/h. Uvedl, že přesná hodnota je uvedena ve spisovém materiálu. Ihned se za vozidlem vydali, kdy jej měli neustále na dohled a zastavili ho na následující ČS Benzina v katastru obce Libhošť. Po zastavení vozidla byl po předložení potřebných dokladů zjištěn obviněný, se kterým projednával přestupek kolega H. Řidič s přestupkem nesouhlasil, proto byla věc postoupena správnímu orgánu. Svědek dále uvedl, že před započatým měřením bylo provedeno řádné seřízení měřícího zařízení v souladu s jeho návodem, a to provedením kontrolního snímku. Předvolaný svědek J.H. byl omluven z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti.

Správní orgán konstatoval, že obviněný byl ke správnímu řízení na den 10.10.2011 řádně předvolán, cca půl hodiny před ústním jednáním kontaktoval telefonicky správní orgán s tím, že se omlouvá z nepřítomnosti u jednání z důvodu kolize jednání u správního orgánu s jednáními, kde zastupuje své klienty. Tyto skutečnosti přislíbil doložit správnímu orgánu elektronickou poštou do termínu konání ústního jednání. Tři minuty před konáním ústního jednání obdržel správní orgán od obviněného elektronickou poštu, kde se omlouvá z nepřítomnosti na ústním jednání u správního orgánu z důvodu, že zastupuje klienty na jednání v Mladé Boleslavi v 10.00 hod. před policejním orgánem, ve 12.30 hod. u Okresního soudu v Děčíně a ve 14.30 hod. u Krajského soudu v Hradci Králové. V omluvě uvedl, že by jeho

účast při jednání zatím nepřinesla do dokazování nic nového, protože k věci se hodlá vyjádřit až po výsleších zakročujících policistů, které navrhl provést. Správní orgán vyhodnotil omluvu obviněného sice jako řádnou, avšak z nedůležitého důvodu, a proto projednal přestupek obviněného v jeho nepřítomnosti.

12) Městský úřad Nový Jičín, Odbor dopravy a silničního hospodářství dne 18.10.2011 rozhodl ve věci obviněného JUDr. O. V. tak, že je vinen tím, že dne 20.4.2011 v 11.27 hodin na silnici I/48 v katastru obce Šenov u Nového Jičína, u ČS Benzina ve směru jízdy na Příbor jako řidič osobního motorového vozidla zn. VW Golf, rz X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o méně než 30 km/h, když mu byla naměřena rychlost jízdy 114 km/h (po odečtení možné odchylky měření +/- 3 % z naměřené rychlosti 118 km/h, a tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 24 km/h, tedy tímto svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 3 silničního zákona, čímž porušil ust. § 18 odst. 3 silničního zákona a proto dle ust. § 22 odst. 9 přestupkového zákona, za což mu byla uložena sankce – pokuta v částce 1.500,- Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti jmenovaného podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhl.č. MV č. 231/1996 Sb. o povinnosti uhradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že projednal přestupek obviněného ve smyslu ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona v jeho nepřítomnosti, protože dostatečně nedoložil existenci důležitého důvodu, který mu bránil neúčasti při ústním jednání, přestože byl o podmínkách omluvy z ústního jednání předem k předvolání upozorněn. Správní orgán uvedl, že na základě oznámení přestupku vydal ve věci příkaz na pokutu, proti němuž podal obviněný v zákonné lhůtě odpor. Následně bylo nařízeno ve věci ústní jednání na den 10.10.2011 v 8.00 hod. Předvolání k tomuto jednání si obviněný převzal 27.9.2011. Dne 10.10.2011 cca půl hodiny před ústním jednáním kontaktoval telefonicky správní orgán s tím, že se omlouvá z nepřítomnosti u jednání z důvodu kolize jednání u správního orgánu s jednáními, kde zastupuje své klienty. Vyjádřil se k omluvě obviněného z ústního jednání. Vyhodnotil omluvu obviněného sice jako řádnou, avšak neshledal důležitý důvod, který by bránil obviněnému účastnit se jednání u správního orgánu. Pokud obviněný navrhl výslech policistů, pak správní orgán vyhověl tomuto návrhu pouze v části, kdy provedl výslech pouze jednoho z policistů s odůvodněním, že považuje provedení výslechu všech policistů za nadbytečné, když správní orgán je povinen provést pouze takové důkazy, jejichž provedení je nezbytně nutné k zjištění skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Správní orgán uvedl, že svým jednáním obviněný porušil ust. § 18 odst. 3 silničního zákona, protože řidič motorového vozidla o max. přípustné hmotnosti nepřevyšující 3.500 kg smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h a dopustil se tak přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 4 přestupkového zákona, kterého se dopustí ten, kdo překročí nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o méně než 30 km/h.

Správní orgán v odůvodnění dále uvedl část výpovědi svědka N., který dne 20.4.2011 vykonával službu s kolegou H. a M., kteří uvedeného dne stáli u ČS Benzina na silnici I/48 a prováděli měření rychlosti vozidel jedoucích ve směru jízdy od Hranic na Příbor, ze které zjistil, že změřili vozidlo zn. VW Golf jedoucí ve směru jízdy na Příbor, které jelo rychlostí do 120 km/h. Za vozidlem se vydali, přičemž ho měli neustále na dohled a zastavili ho na následující ČS v katastru obce Libhošť. Obviněný s přestupkem nesouhlasil a věc byla proto postoupena správnímu orgánu.

Správní orgán citoval ust. § 12 odst. 1 přestupkového zákona, § 22 odst. 9 přestupkového zákona. Objasnil, že od uložení sankce není možno v předmětném případě upustit, a že při úvaze o výši uložených sankcí přihlédl k míře zavinění i způsobu spáchání přestupku, ke stupni společenské škodlivosti s ohledem na to, že ke spáchání přestupku došlo na komunikaci, kde dochází k častým dopravním nehodám, nezřídka v důsledku nedodržení nejvyšší povolené rychlosti. Konstatoval, že bylo přihlédnuto ke všem provedeným důkazům i k tomu, že přestupek obviněný spáchal jednáním, které je v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích. Bylo přihlédnuto k výpisu z evidenční karty řidiče, ze kterého vyplývá, že se obviněný dosud žádného přestupku v dopravě nedopustil, a proto byla uložena sankce na samotné spodní hranici zákonné sazby.

13) Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18.10.2011 podal žalobce odvolání, které bylo doručeno správnímu orgánu dne 14.11.2011. K samotnému přestupku se v odvolání nevyjádřil. Namítal mimo jiné, že správní orgán porušil jeho právo na obhajobu, jestliže jej fakticky úplně vyloučil z projednání věci, přestože mu předem telefonicky i písemně odůvodnil svoji neúčast a poskytl mu všechny potřebné informace. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí.

14) Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na podkladě včas podaného odvolání JUDr. O. V., nar. X přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 18.10.2011, č.j. OD/33610/11/Mi.-854, ve věci přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodl takto: Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a rozhodnutí městského úřadu se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že přezkoumal odvolání na podkladě spisové dokumentace (jejíž seznam v odůvodnění rozhodnutí uvedl). Takto zjistil, že správní orgán I. stupně vydal dne 25.7.2011 příkaz o uložení pokuty, proti kterému si obviněný podal odpor. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení, kdy stanovil termín konání ústního jednání a zároveň zaslal obviněnému předvolání k nařízenému jednání, ke kterému rovněž předvolal svědky, a sice zakročující policisty. Dne 10.10.2011 od 8.00 hod. konal správní orgán I. stupně ústní jednání v nepřítomnosti obviněného, přičemž v rámci ústního jednání provedl listinné důkazy založené ve spisu, vyslechl zakročujícího policistu pprap. N. Poté ukončil dokazování s tím, že ve věci bude vyhotoveno rozhodnutí. Dne 18.10.2011 vydal správní orgán I.

stupně napadené rozhodnutí, proti kterému obviněný podal odvolání. Krajský úřad se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu I. stupně.

Odvolací správní orgán uvedl, že z obsahu spisového materiálu vyplývá, že obviněný se předmětného přestupku skutečně dopustil. Vzal za prokázané, že obviněný 20.4.2011 v 11.27 hod. překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 24 km/h, kdy přestupkové jednání obviněného bylo zaznamenáno policistou M., který absolvoval odbornou přípravu pro obsluhu a údržbu silničních rychloměrů typu RAMER 10C, T, P s archivací, přičemž absolvování této odborné přípravy je stvrzeno vydaným osvědčením č. 2249/10 ze dne 7.12.2010, které opravňuje držitele k používání uvedených měřičů ve všech modifikacích uvedených ve schválení typu. Oznámení přestupku obsahuje všechny předepsané náležitosti a je podepsáno příslušným policistou dopravního inspektorátu Policie ČR.

Žalovaný se poté vyjádřil k jednotlivým námitkám obviněného, které považoval za nedůvodné. Dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i samotný procesní postup správního orgánu I. stupně jsou v souladu se zákonem. Pokud jde o sankce za přestupek, správní orgán I. stupně uložil sankci pokuty při spodní hranici zákonného rozpětí.

III.

Podle § 22 odst.1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb. přestupku se dopustil ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1, Právní úprava přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o přestupcích je totožná s právní úpravou přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona o silničním provozu, účinnou ode dne 1.8.2011, kdy nedošlo ke snížení nebo jinému zmírnění sankcí, které lze za předmětný přestupek uložit.

Dle § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. nesmí řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1.

Zvláštním právním předpisem je zde zákon o silničním provozu (č. 361/2000 Sb.), dle kterého v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.

IV.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázano, že žalobce dne 20.4.2011 v 11.27 hodin na silnici I/48 v katastru obce Šenov u Nového Jičína, u ČS Benzina ve směru jízdy na Příbor jako řidič osobního motorového vozidla zn. VW Golf, rz X překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec o méně než 30 km/h, když mu byla naměřena rychlost jízdy 114 km/h (po odečtení možné

odchyly měření +/- 3 % z naměřené rychlosti 118 km/h, a tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 24 km/h, čímž porušil ust. § 18 odst. 3 silničního zákona a proto dle ust. § 22 odst. 9 přestupkového zákona, za což mu byla uložena sankce – pokuta v částce 1.500,- Kč a zároveň bylo rozhodnuto o povinnosti jmenovaného podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhl.č. MV č. 231/1996 Sb. o povinnosti uhradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč. Žalobce netvrdil, a to ani v žalobě, že se vytčeného přestupku nedopustil. V žalobě vytýkal správním orgánům procesní vady správního řízení.

Přestupek žalobce ve smyslu ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona byl projednán v jeho nepřítomnosti, protože dostatečně nedoložil existenci důležitého důvodu, který mu bránil neúčasti při ústním jednání, přestože byl o podmínkách omluvy z ústního jednání předem k předvolání upozorněn. Soud nepovažuje za řádnou telefonickou omluvu žalobce z nepřítomnosti u ústního jednání dne 10.10.2011 cca půl hodiny před ústním jednáním z důvodu kolize jednání u správního orgánu s jednáními, kde zastupuje své klienty. Žalobce převzal předvolání k ústnímu jednání dne 27.9.2011. Lze předpokládat, že předvolání před policejním orgánem v Mladé Boleslavi, před Okresním soudem v Děčíně a před Krajským soudem v Hradci Králové bylo žalobci doručeno v dostatečném předstihu, takže měl možnost svůj časový rozvrh si patřičně upravit, popř. správnímu orgánu se z neúčasti u ústního jednání včas omluvit. Krajský soud se tedy neztotožňuje s tvrzením žalobce, že správní orgán porušil jeho právo na obhajobu, přestože mu předem telefonicky i písemně odůvodnil svou neúčast a poskytl mu všechny potřebné informace. Dle názoru soudu by žalobce poskytl všechny potřebné informace, pokud by uvedl, kterého dne převzal předvolání k ústnímu jednání před soudy či před policejním orgánem v Mladé Boleslavi. Pokud by předvolání k těmto jednáním byla doručena v den ústního jednání před správním orgánem, či o den dříve, bylo by možno omluvu neúčasti z ústního jednání považovat za důvodnou. Taková situace však zcela jistě nenastala a žalobce nic takového ani netvrdil. Namítal-li žalobce, že postupem správního orgánu bylo porušeno jeho ústavním pořádkem garantované právo na spravedlivý proces, byl neúplně zjištěn skutkový stav věci, neměl fakticky možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a správní orgán činí z provedených důkazů vadné závěry, pak soud uvádí, že žalobce sám se v průběhu správního řízení k věci konkrétně nevyjádřil, nevyjádřil se ani do tiskopisu „Oznámení přestupku“, ač tuto možnost měl. Odmítl se vyjádřit, odmítl oznámení podepsat. V písemném předvolání k ústnímu jednání byl žalobce poučen o tom, že má právo se při ústním jednání vyjádřit ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, k důkazům o nich, právo uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Neúčast žalobce na jednání v jednání správnímu orgánu nebránila. Neúčast žalobce na ústním jednání za existující důkazní situace cíl řízení ohrozit nemohla, neboť osobní účast žalobce nebyla v daném případě nutná, když tento po celou dobu řízení, a to včetně podané správní žaloby, neuvedl žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na posouzení věci. Není povinností správního orgánu přizpůsobovat režim řízení a jeho průběh představám a požadavkům žalobce, který je advokátem, zvláště

za situace, kdy předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 10.10.2011 žalobce převzal již 27.9.2011. Řízení o přestupku je ovládáno zásadou oficiality a je tedy povinností správního orgánu řádně objasňovat přestupek. Důležitost důvodu, pro který žalobce žádal o odročení jednání, správní orgán posuzuje s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. V tomto směru v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když krajský soud se zcela se stanoviskem žalovaného ztotožňuje.

Uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Žalobce mohl tohoto práva využít, svou vlastní pasivitou (respektive obstrukční aktivitou) se připravil o možnost uplatnit toto právo na ústním jednání. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti také ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce.

Právo obviněného z přestupku na projednání věci v jeho přítomnosti zcela jistě může napomoci tomu, aby byl řádně zjištěn skutkový stav, a již při jednání lze realizovat právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se obviněnému z přestupku kladou za vinu, a k důkazům o nich. Realizace tohoto práva tak směřuje k řádnému projednání přestupku, jeho smyslem však není a ani nemůže být vytvoření obstrukčního nástroje, kterým by mohl obviněný efektivně bránit projednání přestupku, z něhož je obviněn (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.5.2013, č. j. 3 As 10/2013-32). Na obviněného z přestupku tak lze v souvislosti s výkonem práva na projednání přestupku v jeho přítomnosti klást jisté požadavky zaručující, že ústní jednání o přestupku bude možné efektivně realizovat. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá, to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá. To poskytuje možnost obviněnému z přestupku dosáhnout odročení jednání z důvodů spočívajících na jeho straně. Právní institut omluvy z ústního jednání o přestupku tak pro obviněného z přestupku představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je však nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku.

V postupu správního orgánu, který provedl ústní jednání v nepřítomnosti obviněného, jenž byl řádně předvolán, nelze spatřovat žádné pochybení, jehož by se správní orgán v době ústního jednání mohl vyvarovat.

K tomu, aby došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku je zapotřebí, aby jednání současně vykazovalo jak formální tak i materiální znaky. Pokud zákon o silničním provozu stanovil horní limit rychlosti na pozemních komunikacích, automaticky tím určil, jaké jednání porušuje či ohrožuje zájem společnosti. Obecně

platí, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, vzhledem k tomu, že porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Samotná skutečnost, že řidič vozidla v provozu na pozemní komunikaci sice překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou právním předpisem nebo dopravní značkou, sama o sobě nepostačuje pro závěr o tom, že byla naplněna materiální stránka přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst.1 písm. f) bodu 4 cit. zákona. Měly by vést správní orgán k tomu, aby na materiální stránku tohoto jednání zaměřil svou pozornost, neboť je třeba posoudit, zda zde nejsou další pro věc relevantní okolnosti, které by ve svém souhrnu takový závěr odůvodňovaly. Z tohoto závěru nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Takové okolnosti však v daném případě nebyly zjištěny.

Chování žalobce nelze považovat za bagatelní. Překročení rychlosti mimo obec o 24 km/h je společensky nežádoucí. Z okolností případu je zřejmé, že jednání žalobce vykazuje formální znaky skutkové podstaty přestupku, a zároveň došlo k porušení právem chráněného zájmu.

Úkolem soudu i úkolem správních orgánů je posoudit v každém konkrétním případě nejen to, zda jsou naplněny formální znaky, ale také, je-li dána společenská škodlivost a v jakém stupni, resp. zda ji jednání vůbec vykazuje, jakož i okolnosti, které snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce řídil motorové vozidlo rychlostí vyšší než je v daném úseku dovoleno, tedy nedodržel nejvyšší povolenou rychlost na pozemní komunikaci, na které dochází k častým dopravním nehodám a mohlo tak dojít k výraznému ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Ze strany žalobce se tak jednalo o vysokou společenskou škodlivost jeho jednání. Nejedná se o situaci, kdy by bylo možno konstatovat, že k porušení či ohrožení chráněného zájmu nedošlo.

Při určení sankce správní orgán přihlédl k výpisu z evidenční karty žalobce, který se jiného přestupku v dopravě nedopustil.

Ustanovení § 22 odst. 12 zákona o přestupcích vylučovalo možnost od uložení sankce v případě přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích upustit. Jak výše uvedeno právní úprava přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích je totožná s právní úpravou přestupku podle § 125c odst. 4, 8 zákona o silničním provozu, účinnou ode dne 1.8.2011, kdy nedošlo ke snížení nebo jinému zmírnění sankcí, které lze za předmětný přestupek uložit.

Krajský soud považuje výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 16.12.2011 za správný, odpovídající zákonu. Žalobu pak považuje soud za nedůvodnou. Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Pokud se jedná o uloženou sankci, tak ta se jeví přiměřená. Přitom je třeba zdůraznit, že od uložení sankce nebylo možné v daném případě upustit.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000,- Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./, přičemž rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšnému žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4.11.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně

